

Uchwała Nr

Rady Gminy Nieporęt

z dnia

zmieniająca uchwałę w sprawie wprowadzenia opłaty prolongacyjnej

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506, 1309, 1571, 1696 i 1815) i art. 57 § 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900 z późn. zm.¹)

Rada Gminy Nieporęt uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale Nr XXIX/107/2008 Rady Gminy Nieporęt z dnia 14 listopada 2008 r. w sprawie wprowadzenia opłaty prolongacyjnej (Dz. Urz. Woj. Mazowieckiego z 2008 r. Nr 211, poz. 8450, z 2016 r. poz. 3685) wprowadza się następujące zmiany:

po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„ § 2a. Opłaty prolongacyjnej, o której mowa w § 1 nie nalicza się w sprawach ulg w spłacie zobowiązań podatkowych, których terminy płatności przypadały w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii, przedsiębiorcom, których płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19.”

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Nieporęt.

§ 3. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem 15 kwietnia 2020 r.

Nieporęt, dnia 10 kwietnia 2020 r.

¹ Zmiany tekstu jednolitego ustawy zostały ogłoszone w: Dz. U. z 2019 r. poz. 924, 1018, 1495, 1520, 1544, 1553, 1556, 1649, 1665, 1667, 1751, 1818, 1978, 2200.

Uzasadnienie do projektu uchwały zmieniającej uchwałę w sprawie wprowadzenia opłaty prolongacyjnej

Zgodnie z art. 57 § 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900 z późn. zm.) rada gminy może wprowadzić opłatę prolongacyjną z tytułu rozłożenia na raty lub odroczenia terminu płatności podatków oraz zaległości podatkowych stanowiących dochód gminy.

Uchwałą Nr XXIX/107/2008 z dnia 14 listopada 2008 r. Rada Gminy Nieporęt wprowadziła na terenie Gminy opłatę prolongacyjną (Dz. Urz. Woj. Mazowieckiego Nr 211, poz. 8450, z 2016 r. poz.3685).

Opłata prolongacyjna pobierana jest w związku z odroczeniem terminów płatności lub rozłożeniem na raty podatku lub zaległości podatkowych.

Projekt niniejszej uchwały wprowadza w § 2a, wyjątek od naliczania opłaty prolongacyjnej w sprawach ulg w spłacie zobowiązań podatkowych, których terminy płatności przypadały w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii, dla przedsiębiorców, których płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19.”

Podjęcie przedmiotowej uchwały ma na celu nieobciążanie ekonomicznie opłatą prolongacyjną przedsiębiorców, które w związku z epidemią otrzymują pomoc w spłacie zobowiązań podatkowych.

Termin wejścia w życie przedmiotowej uchwały został wskazany na dzień 15 kwietnia 2020 r. tj. dzień, wejścia w życie uchwały w sprawie przedłużenia terminów płatności rat podatku od nieruchomości w związku z epidemią COVID-19.

Podatkowe uchwały rad gmin są wykonawczymi aktami prawa miejscowego, a tryb ich ogłaszania określa ustawa z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461). Co do zasady data ogłoszenia przepisu prawnego, w tym uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego jest datą początkową, od której może on wejść w życie. W myśl art. 4 ust. 1 powołanej wyżej ustawy, akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące ogłaszane w dziennikach urzędowych, wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy. Ustawa dopuszcza w uzasadnionych przypadkach wejście w życie aktów normatywnych, w tym także aktów prawa miejscowego, w terminie krótszym niż 14 dni, a „jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie” – wówczas dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym (art. 4 ust. 2 ustawy) a ponadto ustawodawca pozwala na nadanie aktowi normatywnemu wstecznej mocy obowiązywania, jeżeli zasady demokratycznego państwa nie stoją temu na przeszkodzie (art. 5 ustawy).

Z obowiązującej linii orzecznictwa wynika, że nadanie aktowi normatywnemu wstecznej mocy obowiązującej sprowadza się do przypadków, gdy akt ten zawiera regulacje bardziej korzystne dla jego adresatów. Dopuszczalność nadania mocy wstecznej przepisom podatkowym wyraził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 17 lutego 2000 r., I SA/Gd 460/99. Naczelny Sąd Administracyjny w tezie wyroku stwierdził wprost: „w prawie polskim nie ma bezwzględnie sformułowanej zasady nieretroakcji stanowiących przepisów prawa, w sytuacji, gdy nowa regulacja nie prowadzi do pogorszenia sytuacji obywatela”. Podobny pogląd, iż przepisy prawa, w tym prawa podatkowego, mogą wejść w życie z mocą wsteczną pod warunkiem, że nowe przepisy nie pogarszają sytuacji podatnika wyrażają także inne orzeczenia sądowe, np. wyrok NSA z dnia 11 czerwca 1997 r., III SA 1073/95. Podobny pogląd wyrażany jest również w licznych piśmiennictwie. Zgodnie z wyrokiem TK z 27 lutego 2002 r., sygn. K 47/01, publ. OTK z 2002 r. nr 1/A, poz. 6 oraz cytowaną

tam. S. Wronkowską, *Zmiany w systemie prawnym (Z zagadnień techniki i polityki legislacyjnej), Państwo i Prawo -1991, z. 8, s. 9*) można (...) usprawiedliwiać wyjątkowe nadanie normom możliwości oddziaływania na sytuacje zastane, jeżeli zaistniały ważne powody, a zainteresowane podmioty miały podstawy, by oczekiwać uchwalenia takich norm. Podstawę do oczekiwań podatników dot. ustanowienia przepisów proponowanych niniejszą uchwałą dała okoliczność wejścia w życie z dniem 31 marca 2020 r. nowelizacji ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 374, 567 i 568)

Regulacja proponowana niniejszą uchwałą zawiera uregulowania korzystne dla podatników. Spełnia przesłankę ważnego interesu nie tylko gminy ale również państwa. Epidemia COVID-19 dotyka wszystkich sektorów gospodarki w całym kraju i jej skutki objawiające się pogarszającą się sytuacją podmiotów gospodarczych będą miały wymiar nie tylko lokalny ale i państwowy. Uchwała zmieniająca uchwałę w sprawie wprowadzenia opłaty prolongacyjnej, w której uregulowano sprawę nie naliczania opłaty w sprawach ulg w spłacie zobowiązań podatkowych, których terminy płatności przypadały w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii, dla przedsiębiorców, których płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19, niewątpliwie spełnia przesłankę ważnego interesu nie tylko gminy ale także państwa.

Termin wejścia w życie przedmiotowej uchwały został wskazany na dzień 15 kwietnia 2020 r. co jest bezpośrednio związane z regulacją zawartą w uchwale rady gminy z dnia ... nr ... w sprawie przedłużenia terminów płatności rat podatku od nieruchomości w związku z epidemią COVID-19.

Wobec wskazanych wyżej okoliczności faktycznych i prawnych podjęcie uchwały objętej treścią niniejszego projektu jest celowe i uzasadnione.

Sporz. E.Gera